

Blagodat vode

Hatib: dr. Abdulmuhsin ibn Muhammed el-Kasim

13. rebiul-evvel 1439. po Hidžri / 1. decembar 2017.

Svaka hvala i zahvala pripadaju Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegove ashabe.

Bojte se Allaha, ljudi, onako kako Ga se treba bojati, u tajnosti i javnosti.

O muslimani, Allah Svoje robove darežljivo obasipa blagodatima, i vidljivim i nevidljivim, Njegove ruke su ispružene, dijeli danju i noću, a Njegove riznice su nepresušne i ne umanjuje ih dijeljenje.

On je Svoje robove opskrbio blagodatima o kojoj su ovisna sva Njegova stvorenja i Svojom mudrošću stvara ovu blagodat pred ljudskim očima, kako bi Mu oni zahvaljivali na njoj.

On naređuje Svojim melekima da pokrenu vjetar, uprave oblake u mrtve predjele i spuste kišu, kako bi Njegovi robovi osjetili slast ove blagodati. Uzvišeni kaže: “Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, i onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada.” (En-Nur, 43)

Allah, džellešanuhu, spušta kišu s neba, da bi je ljudi vidjeli svojim očima i da bi potakao njihova srca da Ga mole za nju i zahvaljuju Mu na njoj, nakon njenog spuštanja, i učinio je dokazom Svog rububijjeta – apsolutne vlasti i moći. Uzvišeni kaže: “Kako oni ne vide da Mi gonimo kišu u ogoljelu zemlju, i činimo da, uz pomoć

njenu, niče rastinje kojim se hrani stoka njihova, a i oni sami – pa zašto neće da vide?!” (Es-Sedžda, 27)

Svojom silom i moći On je izazvao ljude da spuste s neba makar jednu kapljicu, mimo onoga što On spušta: “Kažite vi Meni: vodu koju pijete – da li je vi ili Mi iz oblaka spuštamo?” (El-Vakia, 68–69)

Spuštanje kiše s neba spada u gajb, nevidljivo, nepoznato, čije vrijeme, količinu i korist niko ne zna pouzdano osim Allaha. Uzvišeni kaže: “Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama...” (Lukman, 34)

Spuštanje kiše s neba jedan je od najvećih dokaza Božijeg uluhijjeta – božanstvenosti i isključivog prava na obožavanje. Uzvišeni kaže: “... Koji vam je Zemlju učinio posteljom, a nebo zdanjem; Koji s neba spušta kišu i čini da s njom rastu plodovi, hrana za vas. Zato ne činite svjesno druge Allahu ravnim!” (El-Bekara, 22)

Kiša je dokaz proživljenja i okupljanja pred Allahom. “Jedno od znamenja Njegovih jeste i to što ti vidiš suhu zemlju, a kad na nju spustimo kišu, ona se pokrene i uzbuja. Onaj ko njoj daje život oživit će, sigurno, i umrle, jer je On kadar sve.” (Fussilet, 39)

Allah, džellešanuhu, kišom ukazuje milost i kažnjava koga hoće. Uzvišeni kaže: “A da se Pravog puta drže, Mi bismo ih vodom obilnom pojili.” (El-Džinn, 16)

Voda je veličina, slava i ponos. Allahovo Prijestolje – Arš je iznad vode (Hud, 7). Voda je Allahova velika blagodat na koju Allah podsjeća nas i one prije nas, i ko bude zahvaljivao na blagodat, povećat će mu iz Svog obilja, a ko bude nezhalan, On će ga kazniti. “Zar oni ne znaju koliko smo Mi naroda prije njih uništili, kojima smo na Zemlji mogućnosti davali kakve vama nismo dali i kojima smo kišu obilatlu slali i učinili da rijeke pored njih teku” (El-En’am, 6)

Zbog važnosti vode, Allah, džellešanuhu, šalje vjetrove kao njenu prethodnicu i radosnu vijest: “On je Taj Koji šalje vjetrove kao radosnu vijest milosti Svoje...” (El-A’raf, 57)

Zemlja se raduje dolasku kiše, pa ustrepće i uzbuja, i pokaže svoje ukrase koji zasjane oči svojom ljepotom. Uzvišeni kaže: “I ti vidiš zemlju kako je zamrla, ali kad na nju kišu spustimo, ona ustrepće i uzbuja, i iz nje iznikne svakovrsno bilje prekrasno.” (El-Hadždž, 5)

Voda zemlji daje život nakon mrtvila njezina: “I to što spušta s neba kišu i oživljava njome zemlju poslije mrtvila njezina.” (Er-Rum, 24)

Ljudi jedni drugima prenose radosnu vijest o spuštanju kiše: “... I kad je On na robove Svoje na koje želi prolije, oni se odjednom radošću ispune.” (Er-Rum, 48)

Voda je uzrok Allahovog zadovoljstva čovjekom: ako bude zahvaljivao na njoj. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah je zadovoljan kada Njegov rob pojede zalogaj i zahvali Mu na tome i kada popije gutljaj i zahvali Mu tome.” (Muslim)

Allah je kišu stvorio bez boje, okusa i mirisa. Jedna voda spušta se na jednu zemlju, a onda iz nje niknu bašče vinove loze, i njive, sa više izdanaka i sa samo jednim, plodovi nekih od njih su ukusniji od drugih, ima ih slatkih i gorkih, u nekima je lijek, a u nekima je otrov.

Voda bez boje, u različitim mjestima i vremenima, nježno je stvorenje, koje dospijeva u ljudsko tijelo i sjedinjuje se s njim, a u isto vrijeme dovoljno je snažno da potopi doline i dostigne nivo brda.

Voda je veličanstveno stvorenje: ako se spusti kao kazna, ne može je niko otkloniti osim Allaha. Uzvišeni kaže: “... A on reče: ‘Sklonit ću se na kakvo brdo koje će me od vode zaštititi.’ ‘Niko danas Allahove kazne neće pošteđen biti, osim onoga kome se On smilovao!’, reče Nuh, i val ih razdvoji, i on potopljen bi.” (Hud, 43)

Koristi vode ne mogu se pobrojati. Ona je pitka, tečna i prijatna za tijelo i dušu. “...I zar vam Mi ne dajemo da slatku vodu pijete?” (El-Murselat, 27)

Allah, džellešanuhu, učinio je kišu čistoćom za tijelu i dušu. “...Kkad je On učinio da se radi sigurnosti svoje u san zavedete i s neba vam kišu spustio da bi vas njome očistio i da bi od vas šejtanovo uznemiravanje odstranio.” (El-Enfal, 11)

Allah, džellešanuhu, dao je u njoj blagoslov: neznatan broj kapi oživljava zamrlu zemlju, i ono što je na njoj, i od nje nastaju rijeke, koje teku koritima svojim. Uzvišeni kaže: “Mi s neba spuštamo vodu kao blagoslov.” (Kāf, 9)

Allah, džellešanuhu, čini da pomoću nje raste sve bilje. Uzvišeni kaže: “... pa na njega kišu spustimo i učinimo da uz njenu pomoć rastu plodovi svakovrsni.” (El-A’raf, 57)

Abdest, koji se uzima vodom, sapire grijeh i loša djela, prema riječima Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Kada se čovjek musliman ili vjernik abdesti, pa opere lice, s njegovog lica odu svi grijesi u koje je gledao, s vodom ili posljednjom kapi vode koja padne s lica; kada opere ruke, s njegovih ruku odu svi grijesi koje je učinio rukama, s vodom ili posljednjom kapi vode koja padne s njegovih ruku; kada opere noge, s njegovih nogu odu svi grijesi kojima su ga one odvele, s vodom ili posljednjom kapi vode koja padne s njegovih nogu, sve dok se u potpunosti ne očisti od grijeha.” (Muslim)

Allah, džellešanuhu, Svojom moći i snagom, uredio je kosmos, a Svojim znanjem i mudrošću učinio je da se kiša na Zemlju spušta s mjerom, i tačnim brojem kapljica. Uzvišeni kaže: “Mi s neba s mjerom kišu spuštamo, i u zemlji je zadržavamo – a kadri smo da je i odvedemo” (El-Mu’minun, 18).

U tumačenju ovog ajeta Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, rekao je: “To jeste, onoliko koliko je dovoljno za vaše usjeve i plodove, i da napojite sebe i svoju stoku.”

Allah, džellešanuhu, čini da zemljom rijeke teku, kako bi ih ljudi mogli vidjeti i kako bi se ostvarilo Allahovo obećanje da će ih opskrbiti vodom. Uzvišeni kaže: “On spušta kišu s neba, pa rijeke teku koritima s mjerom, i bujica nosi otpatke koji plivaju po površini.” (Er-Ra’d, 17)

Kada kiša pređe propisanu mjeru, to je kazna od Allaha.

Kiša je Božije čudo, njene puteve kroz zemlju zna samo Allah. Uzvišeni kaže: "Zar ne vidiš da Allah spušta s neba kišu pa je u izvore u zemlji razvodi." (Ez-Zumer, 21)

Voda izlazi iz stijena kao opskrba ljudima, a ima stijena iz kojih rijeke izbijaju. Kaže Uzvišeni: "... a ima i kamenja iz kojeg rijeke izbijaju, a ima, zaista, kamenja koje puca i iz kojeg voda izlazi." (El-Bekara, 74)

Kiša je čudotvorno stvorenje, kada se spusti na obamrlu zemlju, dā joj predivnu boju i izgled: "Zar ne vidiš da Allah s neba spušta kišu od koje zemlja zazeleni? – Allah je zaista dobar i sveznajući." (El-Hadždž, 63)

Da bi upotpunio Svoju blagodat prema nama, Allah, džellešānuhu, pohranjuje kišu u utrobi zemlje, nakon njenog spuštanja, kako bi umirio ljudske duše njenom blizinom i skladištima u zemlji. Uzvišeni kaže: "Mi šaljemo vjetrove da oplođuju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti – vi time ne možete raspolagati." (El-Hidžr, 22)

Voda je blagodat nadohvat ruke, Allah je izvodi iz stijena i zemlje, slatku i pitku, a uskrati je onda kada se Njegova stvorenja ogriješe o Njega. Uzvišeni kaže: "Reci: 'Šta mislite, ako vam vode presuše – ko će vam tekuću vodu dati?'" (El-Mulk, 30)

Iako blagodat, ove sićušne kapljice, u kojima ljudi uživaju, mogu se, Allahovim emrom, pretvoriti u strašnu kaznu. Allah, džellešānuhu, vodom je potopio narode koji su se okrenuli od Njegove upute, i to je prva kazna kojom je kažnjen jedan narod. "Prije njih Nuhov narod nije vjerovao i roba Našeg je u laž utjerivao, govoreći: 'Luđak!' – i Nuh je onemogućen bio. I on je Gospodara svoga zamolio: 'Ja sam pobijeđen, Ti se osveti!' I Mi smo kapije nebeske pootvarali vodi koja je neprestano lila, i učinili da iz zemlje izvori provru, i vode su se sastajale kako je određeno bilo." (El-Kamer, 9–12)

Faraon se oholio nad Musaom i hvalisao se vlasništvom nad egipatskim vodama: "Zar meni ne pripada carstvo u Misiru i ovi rukavci rijeke koji ispred mene teku, shvatate li?" (Ez-Zuhruf, 51), pa ga je Allah uništio onim čime se hvalisao i učinio ga poukom ljudima. Uzvišeni kaže: "A on, kad se počeo daviti, uzviknu: 'Ja vjerujem da

nema boga osim Onoga u Kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!” (Junus, 90). Allah, dželle šanuhu, potopio je njome narod Sabe, kada su postali nezahvalni, i raselio ih je kud kojeg, kao što kaže Uzvišeni: “Ali oni su nezahvalni postali, pa smo na njih poplavu pustili, popuštanjem brana nastalu, i zamijenili im njihove vrtove drugim vrtovima sa plodovima gorkim i tamariskom i neznatnim lotosom divljim” (Saba, 16), a pomogao je njome vjernike u Bici na Bedru: “Kad je On učinio da se radi sigurnosti svoje u san zavedete i s neba vam kišu spustio da bi vas njome očistio da bi od vas šejtanovo uznemiravanje odstranio i da bi srca vaša jakim učinio i njome korake učvrstio.” (El-Enfal, 11)

Voda je užitak kojem će se oči radovati u džennetskim baščama. Uzvišeni kaže: “Zar je Džennet, koji je obećan onima koji se Allaha boje – u kome su rijeke od vode neustajale...” (Muhammed, 15)

Stanovnici Džehennema od stanovnika Dženneta neće tražiti ništa drugo osim vode. “I stanovnici Vatre dozivat će stanovnike Dženneta: ‘Prolijte na nas vode ili nešto od onoga čime vas je Allah obdario!’” (El-A’raf, 50)

O muslimani, voda je Allahov dokaz koji ukazuje na obavezu vjerovanja. Kaže Uzvišeni: “...I da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?” (El-Enbija, 30)

Voda je veličanstveni dokaz, oko kojeg se niko ne spori da je od Allaha i da ga ne može stvoriti niko osim Njega. Uzvišeni kaže: “A ako ih upitaš: ‘Ko s neba kišu spušta i njome mrtvu zemlju oživljava?’, sigurno će reći: ‘Allah!’” (El-Ankebut, 63)

Voda je velika Božija blagodat, koja nas prati na svakom mjestu i u svakom vremenu, i na kojoj smo dužni zahvaljivati, o njoj razmišljati, pokoravati se njenom Stvoritelju, koristiti je za ostvarenje što bolje pozicije na ahiretu, ne oholiti se zbog nje i ne rasipati je. Uzvišeni kaže: “...I govorio: ‘Tražite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo prašta. On će vam kišu obilnu slati.’” (Nuh, 10–11)

Allah, džellešānuhu, obećao je opskrbu Svojim robovima i stvorenjima, pokornima i grešnimā. Uzvišeni kaže: "Na Zemlji nema nijednog živog bića a da ga Allah ne hrani. On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi." (Hud, 6)

Nebo otvara svoje riznice, a zemlja daje svoje blagoslove kada su ljudi pokorni Allahu i kada Mu se iskreno kaju. Uzvišeni kaže: "A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali." (El-A'raf, 96)

Zahvalnost je najbolji čuvar blagodati i vjesnik njihovog povećanja. "... i kad je Gospodar vaš objavio: 'Ako budete zahvalni, Ja ću vam, zacijelo, još više dati; budete li nezahvalni, kazna Moja doista će stroga biti.'" (Ibrahim, 7)

Znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Poslanika, i rekao je: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Neka Allah podari blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane, od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

